

Societat civil, el futur

GEMMA CALVET | Actualitzada el 13/03/2012 00:00

Mirar endavant. Treballar plegats per construir el futur. Aquesta és la proposta que Sergi López, l'actor català, expressava dissabte a l'Assemblea Nacional de Catalunya. Una iniciativa que, com a continuïtat dels processos engegats amb les consultes sobiranistes als diferents indrets de Catalunya, ha estat capaç d'aglutinar persones i d'engrandir espais cap a una direcció: una consulta democràtica que aporti la capacitat d'esdevenir un estat en el marc de la Unió Europea.

La gran contribució de les consultes va ser la de formular una pregunta essencial, una pregunta d'aquelles que ens permeten avançar. La paraula *independència*, sola, ja no serveix per encabir el procés que la societat civil catalana va posar en marxa fa temps. Tampoc el terme *autodeterminació*. El procés és molt més ampli, i és un camí de reafirmació i de redefinició de la realitat catalana, de creació de noves sinergies adaptades als temps i a les circumstàncies. La nova realitat gira entorn del concepte *dignitat col·lectiva*.

I això a partir de la constatació que "l'Estat no dóna suport als habitants de Catalunya i perjudica notòriament les seves possibilitats de mantenir i incrementar el nivell de vida i benestar social que la capacitat productiva i intel·lectual del país permetria disminuint i limitant conscientment les potencialitats del nostre desenvolupament econòmic i social".

Aquesta idea clau, juntament amb la de risc de "genocidi cultural" que confirma l'afront a la llengua catalana, va ser constatada amb la sentència del Tribunal Constitucional espanyol del juny del 2010. Per tant, l'impuls de l'ANC compta amb la legitimitat social i també amb l'evidència jurídica i democràtica.

Només la societat civil pot assolir el gran repte actual de donar cos i força a una realitat catalana que vulgui superar els entrebancs generats per les polítiques de partit de la post-Transició. Només la societat civil, des de la transversalitat i la generositat -és a dir, amb la inversió de temps i la renúncia al protagonisme individual-, pot afavorir la continuïtat d'aquest procés participatiu i ambiciós.

Té raó l'ANC quan afirma que la població de Catalunya ha demostrat reiteradament la seva maduresa democràtica, una condició necessària per a qualsevol procés d'emancipació. El procés també recolza en el desplegament d'un procés participatiu que combina un horitzó clar amb la voluntat de sumar i d'incorporar persones.

En els temps actuals de crisi global i de feblesa de la política, la capacitat de la societat civil és potencialment creadora. Per realitzar aquesta potencialitat, però, cal que incorpori els joves i les diverses realitats professionals i acadèmiques. A Catalunya, la crisi de la política enfront dels mercats aterra en unes coordenades particulars que només es poden capgirar amb la força democràtica i irreversible que tenen les iniciatives unitàries i de base. La data del 2014, a més de titular un

Tots els articles de:
Gemma Calvet

Follow @gcalvetbarot

excel·lent llibre de Carod-Rovira, aporta una fita cronològica a la cantonada històrica més propera.

La publicació de llibres importants que estan nodrint aquest procés sobiranista és una realitat valuosa a destacar. Noms com Alfons López Tena, Germà Bel, Toni Soler, els diàlegs d'Isabel-Clara Simó i Patrícia Gabancho, o el *I ara què* de l'Alfred Bosch encapçalen una llarga llista de contribucions intel·lectuals plenes de memòria històrica, reflexions de context i propostes de futur que esvaeixen els núvols del realisme escèptic propi dels temps.

Davant la foscor, la resposta sempre ve de persones amb somnis. I de la capacitat d'articular amb rigor i seriositat una unitat d'impuls civil.

Certament, la pluralitat a Catalunya fa que aquesta iniciativa hagi de ser respectuosa amb els ritmes democràtics i de cohesió social. Però la democràcia és molt més que la capacitat de votar cada quatre anys. La democràcia és l'exercici responsable de la ciutadania activa que es vol implicar en l'estat de coses i deixar la seva empremta transformadora.

El nou context ha conquerit els valors del pacifisme i del respecte a l'altre. I aquests eixos cívics també són potenciadors de noves polítiques cap a un món engolit per la depredació econòmica de molts pocs i per l'èpica bel·licista de mort i violència.

Aquests dies, una gran obra de teatre com *Incendis* ens aporta un mirall on podem trobar moltes respostes. Ens parla de la capacitat de trencar el llegat de la por i de transformar les coses des del dolor, des del perdó i des de la tenacitat a l'hora de crear dignitat. Una història del Líban, traslladada a la Catalunya d'ara, i feta per homes i dones plenes de talent català.

El futur.

PUBLICITAT

MÉS CONTINGUTS OPINIÓ

Calldetenes, manifestos i samaritans

De les 'policies' a la 'politics'

La màscara legal de la dominació